

1 sierpnia 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

A01f 7/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 5973.

Johannes Jaakkola
(Harjavalta, Finlandja).

Kl. ~~45~~ 2.

45e 7/00

Młocarnia.

Zgłoszono 23. maja 1925 r.

Udzielono 28 września 1926 r.

Pierwszeństwo: 24 maja 1924 r. dla zastrz. 2; 17 czerwca 1924 r. dla zastrz. 1 (Finlandja).

Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi maszyna do młócenia zapewniająca, zapomocą praktycznego połączenia ruchomych części i drogą specjalnych urządzeń, szybkie młócenie i czyszczenie ziarna.

Załączony rysunek uwidacznia przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój młocarni, fig. 2—widok jej z boku, fig. 3—widok z jednego końca, fig. 4 — młocarnię z podawaczem młóconego zboża.

Wał korbowy 1 uruchamia przetrząsacz słomy 2, pochylnię 3 i połączony z nią ruszt do słomy 4, skrzynię 5 wraz z sitami 6 i 7 i wreszcie pochylnię 10 i 9, których końce mogą być zaopatrzone w sito 8.

Przetrząsacz słomy 2 składa się z dwóch lub kilku klawiszów. Inne części maszyny

otrzymują napęd w sposób następujący. Do jednego lub każdego z klawiszów przetrząsacz słomy, w pobliżu łożysk wału korbowego, przymocowany jest sztywnie jednym końcem drążek 11, połączony końcem drugim z wspornikiem 12. Drążek umieszczony pomiędzy wspornikiem 12 i pochylnią 3 posiada uginającą się część 13. Pochylnię 3 podtrzymują w sposób zwykły wieszaki 14 i 15, porusza się więc ona w sposób dla niej znamienity.

Do jednego lub kilku klawiszów przetrząsacza słomy, odmiennych jednak niż wyżej wymienione, przymocowany jest sztywnie drążek, najodpowiedniej do końca przetrząsacza. Do pochylni 10 w skrzynce sitowej przymocowane jest sztywnie jednym końcem przedłużenie 17 klawisza

przetrasacza. Skrzynkę tę podtrzymują w sposób zwykły wieszaki 18 i 19.

Młocarnia posiada bęben do młócenia 20 i klepisko 21 dłuższe niż zazwyczaj i umieszczone tak, aby podawanie do maszyny można było wykonywać skośnie i od góry. Klepisko posiada od strony zewnętrznej siatkę 22, aby klepisko mogło być użyte do wydzielania ziarna, a w razie potrzeby też, jako bukownik. Siatka 22 zaczepiona jest swym końcem górnym o haczyki 24 na prowadnicy 23 i wychodzi na stronę zewnętrzną klepiska, przebiegając po zewnętrznych prętach klepiska. Długość siatki 22 można zmieniać w sposób następujący: wałek do którego przymocowana jest dolna krawędź siatki unieruchamia się w dowolnem położeniu zapomocą skrzydełkowej nakrętki 25 i przycisku 26, przyczem sworzeń, na który nakręca się nakrętka 25, umocowany jest w drążku drewnianym 27, który jest umieszczony pomiędzy dowolnymi prętami klepiska i przymocowany jest do tych prętów.

Oddzielacz ziarna przy młóceniu przepuszcza ziarno zmieszane z pewną ilością kurzu i z plewami. Zanieczyszczenia te można całkowicie usunąć zapomocą urządzeń oczyszczających i sortujących niniejszej młocarni. Na przedłużeniu wału bębnowego, wystającego z osłony młocarni, osadzony jest wirnik dmuchawy 28, zamknięty osłoną 29, posiadającej dwa kanały do powietrza, z których kanał 30, zamykający zasuwę 31, prowadzi do skrzynki 32.

Drugi kanał powietrzny 33 zagięty jest ku dołowi i jest w miejscu zgięcia nie osłonięty. Ziarno, które już przeszło ze skrzynki sitowej 5 przez sito, wpada do zgięcia czyli kolana przez przewód 34. Strumień powietrza chwytając ciągle to ziarno, przenosi je do skrzynki z sitami i rzuca na pochylone 35 i 36, skąd spada ono na sito 37.

Sito to może być poruszane przez miomśród lub, jak to pokazano na fig. 2, przez drążek, którego jeden koniec połączony jest z pochylnią 3, drugi zaś koniec

w miejscu 38 z sitem 37. Strumień powietrza doprowadzany przez kanał 30 pomaga w sortowaniu i oczyszczaniu ziarna. Wylot kanału 30 leży niżej wylotu kanału 33, a strumień powietrza, doprowadzany przez pierwszy z nich, przechodzi przez sito 37. Kurz i inne zanieczyszczenia wyrzucane są nazewnątrz przez sito 39, stanowiące osłonę skrzynki z sitami. Ziarno cięższe wychodzi z młocarni przez lej 40, lżejsze zaś przez lej 41.

Fig. 4 przedstawia podawacz czyli przenośnik do doprowadzania do bębna młoczonego zboża. Urządzenie jego polega na tem, że łańcuch lub linia 44 bez końca, napędzana obracającą się częścią młocarni i biegnącą po krążkach 42 i 43, podaje rozestane na podawaczu snopki do otworu wpustowego maszyny. Podawacz można składać, a łańcuch bez końca zdejmować, nogi 45 są bowiem osadzone przegubowo na ciopach 46, a rama podawacza 47 składa się ku dołowi, obracając się na zawiasach 48. Rama i nogi podawacza składają się więc wzdłuż końcowej części młocarni. Skrzydła boczne 49 składają się na płycie końcowej 51, obracając się na zawiasach 52.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Młocarnia, znamienna tem, że posiada szeroką pochylnię (3), podtrzymywaną w sposób znany wieszakami (14 i 15), połączoną sztywnie z jednym lub kilkoma klawiszami przetrasacza do słomy (2) zapomocą przedłużenia (13) drążka (11) i opornika (12), przyczem drugi klawisz lub każdy z klawiszów pozostałych przetrasacza do słomy połączony jest sztywnie ze skrzynką (5), podtrzymywaną wieszakami (18 i 19) zapomocą przedłużenia (17) drążka (16).

2. Młocarnia według zastrz. 1, znamienna tem, że strona zewnętrzna wydłużonego klepiska (21) osłonięta jest siatką (22), której długość można zmieniać.

3. Młocarnia według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że na przedłużeniu wału bębna osadzony jest wirnik dmuchawy (28) umieszczony w osłonie, z której rozchodzą się dwa kanały do powietrza (30 i 33), z których jeden prowadzi bezpośrednio do skrzynki z sitami (31), drugi zaś wygięty jest ku dołowi w kształcie kolana, zabiera spadające z pochylni (8 i 9) ziarno i przenosi je do skrzynki sitowej na pochylnie (35 i 36), które współpracują z drgającym

sitem (37) w sortowaniu i oczyszczaniu ziarna.

4. Młocarnia według zastrz. 1, 2 i 3, znamienna tem, że posiada zawieszony na zawiasach podawacz do młóconego zboża, który może się składać, gdy młocarnia jest nieczynna.

Johannes Jaakkola.
Zastępca: K. Czempiński,
rzecznik patentowy.

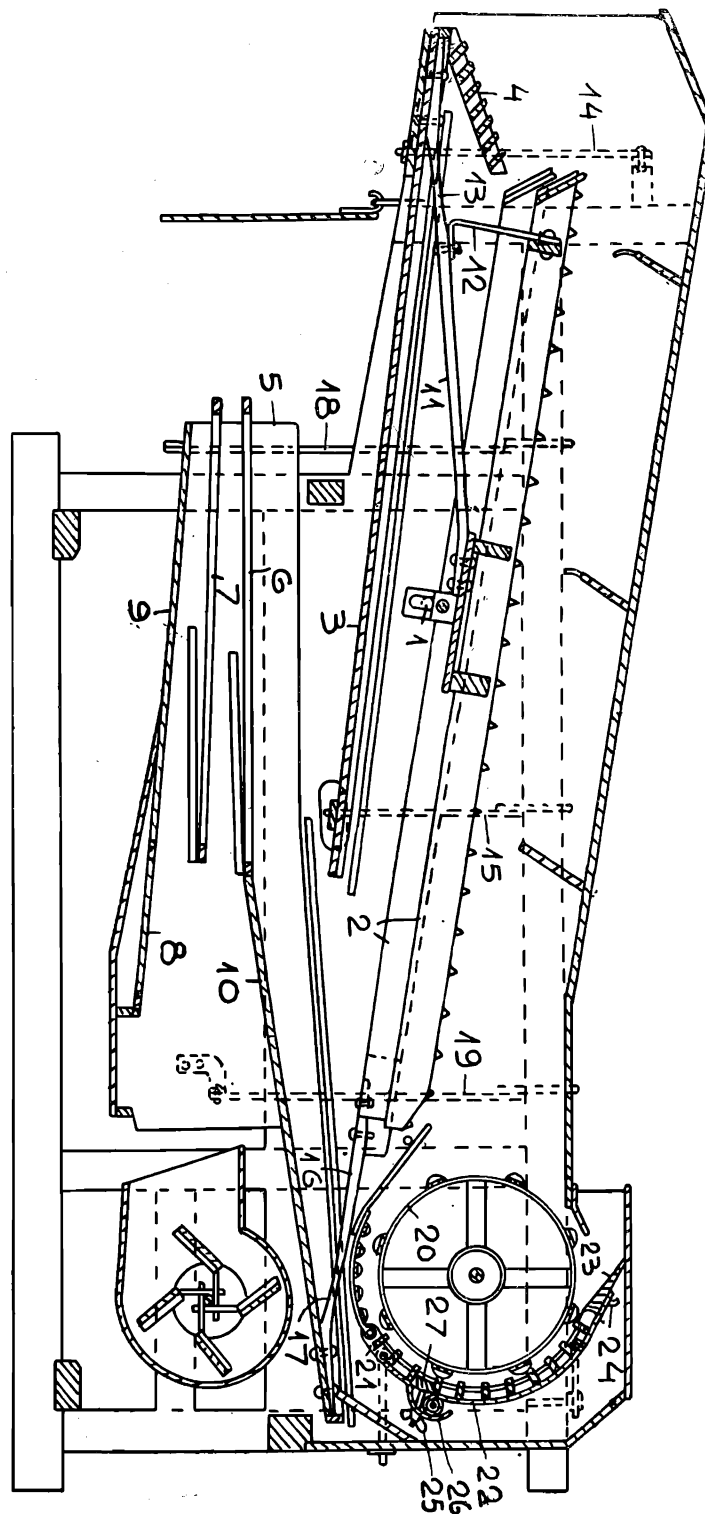

Fig. 1

Fig. 2

